

PAPA HAZRETLERİ'NİN MESAJI

« **Yaratılış sabırsızlıkla Allah'ın çocuklarının açınlanmasını beklemektedir** » (Rm 8,19)

Sevgili erkek ve kız kardeşlerim,

Her yıl, Allah, Ana Kilisemizin yardımıyla, « Hıristiyanlara paklanmış bir yüreğin sevinciyle paskalya kutlamalarına hazırlanmalarını sağlamaktadır » (Oruç Başlangıcı 1) ve böylece Mesih'te yeni yaşamıyla sunulan bütünlüğe günahlardan kurtuluşun gizemlerini alabilirsiniz. Bu şekilde Mesih'in paskalya gizemi sayesinde, daha önceden aldığımız esenlemenin tamamlanmasına değin Paskalyadan Paskalya'ya yol alabiliriz: « *Zira umutta kurtarıldık* » (Rm 8,24). Dünyevi yaşamımızda halen faaliyette olan bu esenleme gizemi, Tarih'i ve yaradılışın tamamını kavrayan dinamik bir süreç gibi görünür. Aziz Pavlus bunu şöyle söylemektedir : « *Yaratılış sabırsızlıkla Allah'ın çocuklarının açınlanmasını beklemektedir* » (Rm 8,19). Gelecek paskalya süresince dönüşümümüze eşlik etmek üzere birkaç düşünce konusunu bu açıdan sunmak isterim.

1. Yaradılışın kurtuluşu.

Çilenin paskalya *Triduum*'unun kutlanması, litürjik yılın doruk noktaları olan Mesih'in ölümü ve dirilişi, her seferinde bizi bir hazırlık yolunda ilerlemeye çağırmakta olup, bu bizim Mesih'e benzeyişimizin (Rm 8,29) Allah'ın paha biçilmez merhametinin yeteneği olduğunun bilincidir.

Şayet insanoğlu Allah'ın çocukları gibi yaşarsa, şayet kurtarılmış biri (Rm 8,14) gibi, Kutsal Ruh'un yönettiği biri gibi yaşar ve en başta yüreğinde ve doğada kayıtlı olan Allah'ın yasasını tanımayı ve uygulamayı bilirse, ancak o zaman kurtuluşuna işbirliğinde bulunarak, *Yaradılışa da iyilik yapmaktadır*. Bu nedenle Aziz Pavlus, “yaradılış, Allah'ın çocuklarının ortaya çıkmalarını şiddetle arzular ve İsa'nın paskalya gizeminin bağışından istifade edenler, insanoğlu vücudunun kurtuluşunda tam olgunluğa kavuşmaya vaat edilmiş meyveleriyle tamamen yaşayabilmelidirler” der. Mesih'in sevgisi azizlerin yaşamını –tin, ruh ve beden olarak- dönüştürdüğünde bunlar Allah'a ezgi olmaktadır ve dua aracılığıyla, seyir ve sanatla, tüm diğer yaratıklara girerler. Bunu en güzel biçimde Assizi'li Aziz Francesco'nun itiraf ettiği “Yaratıkların Ezgi'sinde bulabiliriz (Enc. *Laudato Si*, n. 87). Ne var ki bu dünyada, kurtuluşla sağlanan denge, hala ve her zaman günahla ölümün olumsuz gücünün tehdidi altındadır.

2. Günahın yok edici gücü

Gerçekten de, Allah'ın çocukları gibi yaşamadığımızda çoğu kez ortaya yekdiğerini ve diğer canlıları imha edici davranışları icra edebiliyor, bunları aynı şekilde arzumuz doğrultusunda kullanabileceğimizin az ya da çok bilinciyle de kendimize de zarar vermek üzere de kullanabiliyoruz. İlimsiz olmak o zaman üste çıkabiliyor bu da bizi insani koşullar ve doğanın saygı gösterilmesini istedikleri sınırları taciz eden bir yaşam tarzına sürüklüyor. O zaman *Bilge Kitabının* imansızlara atfettiği, yani Allah'ı davranışlarında referans olarak almayanların ve gelecek için ümitsiz olanlara (2,1-11) has kontrol edilmeyen arzuları izliyoruz. Paskalyaya sürekli dikkatimizi çevirmezsek, Dirilişin ufkuyla yönelmezsek, « *her şey ve hemen* » ve « *sürekli daha fazla şeyi elde etmek*» mantığı sonunda kendini zorla kabul ettirir.

Bütün dertlerin sebebi, bildiğimiz gibi günahtır. Bu da insanların arasında ortaya çıkışından bu yana Allah'la birliği, diğer bireylerle ve her şeyden önce vücudumuzla bağlı olduğumuz yaratılışla bütünleşmeyi kırmıştır. Allah'la bütünleşebilmenin kopuşu insanlar arasındaki uyumlu ilişkileri de bozduğu kadar onların gerçekleşeceği ortamı da yıpratmıştır; bunun sonucunda bahçe bir çöle dönüşmüştür (Ya. 3,17-18). Burada söz konusu olan, insanı yaradılışın tanrısı, kendini onun mutlak başkanı olmaya inandıran ve Yaratan

tarafından arzulanana sonuca getirmeye değil, diğer canlıların zararına, kendi öz çıkarları için kullanmaya iten gūnahtır.

Allah'ın ve sevginin yasası terk edildięinde, sonunda en gūçlūnūn en gūçsūz üzerindeki hūkūmleri ūstūn basar. İnsanın yūreęinde yaşıyan gūnah (Mar. 7, 20-23) – ki kendini doyumsuzluk, aşırı derecede rahat etme arzusu, yekdięerinin iyilięini umursamama emareleriyle belirir–bunlar yaratılışı, insanları ve çevreyi sōmūrmeye gōtūrūr. İnsan tūm arzuları bir hak gibi gōren ve doymak bilmeyen suçluluęunun gūdūmūnde, er ya da geę kendini onun hākimiyetine kaptırmaya bırakır.

3. Pişmanlıęın ve affın iyileştirici gūcū

Bu nedenle yaratılışın “yeni yaratıklar” a dōnūşmūş olan Allah'ın çocuklarının ortaya bir an ūnce çıkmalarına ciddi bir ihtiyacı vardır: « *Şayet biri Mesih'te ise, o yeni bir yaratıktır. Eski dūnya gitmiş, yeni bir dūnya artık doęmuştur* » (2 Ko 5,17). Gerçekten de ortaya çıkışları sayesinde *yaratılış da Paskalyayı “yaşayabilecektir”*: bu da yeni ufuklara ve yeni bir yeryūzūne aılabilmek (Ha. İř. 21,1) demektir. Paskalya yolu bizi Hıristiyan yūzūmūzū ve yūreęimizi pişmanlık, dōnūşūm ve af ile yenilememiz için çağırılmaktadır ki, bōylece paskalya gizeminin baęıřlama zenginlięinin tamamını yaşayabilelim.

Bu “*sabırsızlık*”, bu yaratılış beklentisi, Allah'ın çocuklarının ortaya çıkışıyla yani, tūm Hıristiyanlar ve tūm insanların dōnūşūme “alıřmasının” içine nihai olarak girmeleriyle tamamlanacaktır. Tūm yaratılış, bizimle birlikte “Allah'ın çocuklarına verilen zaferin ūzgūrlūęūnū tanıması için ūrūmenin esaretinden” (Rm 8,21) çıkmaya çaęırılmaktadır. Oruç bu dōnūşūmūn kutsanmıř imgesidir. Bu dōnūşūm Hıristiyanları daha içtenlikle ve somut biçimde paskalya gizemini ūzel, ailevi ve sosyal yařamlarında canlandırmaya ve bunu ūzellikle de oruç, dua ve sadaka uygulayarak gerçekleřtirmeye çaęırılmaktadır.

Dięer yaratıklar ve yek dięer insanlar karřısında farklı bir davranıř biçimini ūęrenmek: yani kendi suçluluęumuzu tatmin etmek için her řeyi “oburca yemek” arzusu yerine, yūreęimizin bořluęunu doldurabilecek olan sevgiyle acı çekebilmek için *oruç tutmak*. Putperestlikten ve kendi kendimize yeterlilikten vazgeçmeyi bilmek, Rabbe ve O'nun merhametine ihtiyacımızın olduęunu anlayabilmek için *dua etmek*. Aslen bize ait olmayan geleceęi gūven altına alma hayaliyle, her řeyi kendimiz için istifleyerek yařama budalalıęından kurtulmak için *sadaka vermeyi uygulamak*. Sōz konusu olan Allah'ın yaratılan ve yūreęimiz üzerindeki emelinin mutluluęunu bulmaktır. Bu da O'nu, dięer kardeřlerimizi ve tūm dūnyayı sevmek ve bu sevgide gerçek mutluluęa kavuřmaktır.

Erkek ve kız kardeřlerim, Allah'ın Oęlunun "Oruç'u", O'nun, bařlangıç gūnahından ūnce var olan (bkz. Mar. 1,12-13; Yeř.51,3) Allah ile yeniden birliktelięin *Bahçesi'ne* dōnūşebilmesi için, yaratılışın *ōlūne* giriři olmuřtur. Bizim Oruç'umuzun da, " *nihayet onun da ūrūme esaretinden kurtulmuř olarak, Allah'ın çocuklarına tanınan řanın ūzgūrlūęūnū tatması için*" (bkz. Rom.8,21), Mesih'in yaratılıřa olan umudunu tařıması gibi, yeniden aynı yolu kat edebilmesini dileyelim. Bu olumlu zamanın bořuna geçmesine izin vermeyelim! Allah'tan bize gerçek bir dōnūşūn yolunu oluřturmasına yardımcı olmasını dileyelim. Bireysellięi, kendimize odaklı bakıřı terk edelim ve İsa'nın Paskalyasına yōnelelim: kendimizi, manevi ve maddi varlıklarımızı paylařarak, zorlukta olan erkek ve kız kardeřlerimizle yakın kılalım. Bōylece, Mesih'in gūnah ve ūlūm ūzerine zaferini yařantımızın gerçeęinde karřılayarak, yaratılışın deęiřtirici gūcūnū de ūzerimize çekebiliriz.

Vatikan'dan, 4 Ekim 2018

Assizi'li Aziz Francesco'nun Bayramı.

Francesco